

og græder Spande fulde af Angertaarer. Det er et vammelt Syn. Lad os bare komme væk!“

Nede paa Gaden tog Frøken Susse sin Ven under Armen. Da Mads Vestrup paa Landboeres Vis vilde gaa ud paa Kørebanen, trak hun ogsaa ham til sig for at kunne støtte sig til ham med den anden Arm, og saa betuttet Mads Vestrup i første Øjeblik blev, gjorde han ingen Modstand, fordi han mærkede, hvor hun endnu rystede.

ABD sjokkede bagefter og blev mere og mere tilbage under Forsøgene paa at tænde Ild i en Cigarstump.

Frøken Susse talte bekymret om, hvordan Jørgen Bergs nu vilde kunne klare sig, da de vistnok skyldte baade hos Urtekræmmer og Bager. Men Frants Møller trøstede hende med, at Jørgen saamænd nok havde baaret sig ad ligesom med Lotterisedlen og skrevet Nummeret op, saa han kunde faa Pengene udbetalt af Banken.

„Han skal jo altid skabe sig!“ sagde han i sin Ærgrelse over, at hans Chancer hos Fru Maja rimeligvis nu var ødelagte for længere Tid. Han undte lige saa lidt Vennen hans smukke Kone som Legatet. Men nu vilde han til Gengæld mere sig med at skrive et Satyrspil om disse Folk fra Landsbyen, der kom til Hovedstaden og blæste sig op som Kraftgenier. Han vilde drukne dem som Kattekillinger i et Hav af Latter. Allerede i flere Aar havde han haft Planerne til et saadant Stykke færdige i Hovedet, men først i Aften havde han faaet den rette Blodsmag i Munden.

Frøken Susse mente, at Jørgen Berg undertiden virke-